

slås det hidtidige boligtilsynsråd for hele landet erstattet af to boligtilsynsråd for henholdsvis vestre og østre landsretskreds. De foreslåede bestemmelser om boligtilsynsrådets sammensætning svarer i det væsentlige til bestemmelserne herom i 1939-lovens § 5. Det er foreslået, at medicinaldirektøren fortsat skal være formand for boligtilsynsrådet for østre landsretskreds, og at formanden for rådet for vestre landsretskreds skal være en læge med bolighygiejnisk sagkundskab. For de juridiske medlemmers vedkommende har man anset det for hensigtsmæssigt at opgive 1939-lovens krav om, at de pågældende skal opfylde de i retsplejeloven foreskrevne betingelser for at kunne beskikkes til højesteretsdommer, og i stedet foreslået, at de skal vælges blandt dommere, der har bopæl i den pågældende landsretskreds. Endvidere er rådene foreslået udvidet med et medlem med brandmæssig sagkundskab.

Til § 6.

Som omtalt i de indledende bemærkninger foreslås en begrænsning i boligtilsynsrådets virksomhed i forhold til ordningen efter 1939-loven. Boligtilsynsrådets opgaver bliver i første række at være ankemyndighed for de kommunale boligtilsyns beslutninger, og der foreslås ved siden heraf tillagt rådene en beføjelse til at optage meddelte benyttelsesforbud til prøvelse og eventuel ændring, selv om beslutningen herom ikke er påklaget til rådet, jfr. § 25.

Stk. 2 svarer til 1939-lovens § 5, stk. 7.

Til § 7.

Paragraffens stk. 1 og 2 svarer til 1939-lovens § 5, stk. 4-6, med de ændringer, som følger af den i § 6 omhandlede begrænsning i boligtilsynsrådets opgaver og den foreslåede oprettelse af to boligtilsynsråd med hver sit sekretariat.

Stk. 3 svarer til den gældende ordning efter 1939-loven. Da det må forudses, at suppleanterne i boligtilsynsrådet efter lovens gennemførelse i højere grad end hidtil vil blive inddraget i rådets virksomhed, foreslås der adgang til at yde vederlag til stedfortræderne i den udstrækning, de inddrages i arbejdet.

Til § 8.

Paragraffen, hvortil slutter sig §§ 9 og 10, angiver forudsætningerne for en indskriden over for usunde og brandfarlige boliger. Hovedsynspunktet er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i 1939-loven, at indskriden kan finde sted, når benyttelsen frembyder sundhedsfare eller særlig fare i brandtilfælde, og at afgørelsen af, hvorvidt sådan fare foreligger, må bero på et samlet sag-

kyndigt skøn. I udtrykket „særlig fare i brandtilfælde“ ligger, at der må være tale om en fare for menneskers sikkerhed, som er større end den fare, der i almindelighed er forbundet med brand i bygninger, som benyttes til beboelse eller ophold.

Til § 9.

Paragraffen angiver i overensstemmelse med 1939-lovens § 2, stk. 1, de grundlæggende krav til beboelses- og opholdsrum samt lejligheder til vejledning for skønnet over, om der foreligger sundhedsfare.

Til § 10.

Paragraffen angiver i overensstemmelse med 1939-lovens § 2, stk. 2, de forhold, som i første række må tages i betragtning ved skønnet over, om der foreligger en særlig brandfare. Ud over de i 1939-loven nævnte forhold er udtrykkeligt nævnt byggermåden. Bestemmelsen er endvidere i forhold til 1939-loven foreslået suppleret med en hjemmel for boligministeren til efter forhandling med justitsministeren at udfærdige nærmere vejledende bestemmelser.

Til § 11.

Paragraffen må ligesom de følgende paragraffer ses i forbindelse med §§ 8-10, og beføjelsen for boligtilsynet til at forlange forefundne mangler afhjulpne svarer i princippet til 1939-lovens § 12. Man har imidlertid anset det for hensigtsmæssigt i modsætning til 1939-lovens § 12 at fastsætte en bestemt begrænsning for boligtilsynets adgang til at påbyde mangler afhjulpet gennem bestemmelsen i stk. 2, hvorefter boligtilsynet inden for 5 år ikke kan påbyde foranstaltninger til en større samlet håndværkerudgift end 20 pct. af ejendommens gennemsnitlige årsleje. Efter 1939-loven havde en ejers undladen af at efterkomme et påbud om afhjælpning af mangler alene den virkning, at boligtilsynet kunne meddele forbud mod fortsat benyttelse af den pågældende bygning eller del af en bygning til beboelse eller ophold, men i forbindelse med bestemmelsens ovennævnte begrænsning er i stk. 5 tillige foreslået tillagt boligtilsynet beføjelse til at lade de påbudte foranstaltninger udføre for ejerens regning.

Til § 12.

Paragraffen omhandler tilfælde, hvor mangler, som medfører sundhedsfare eller særlig brandfare, ikke af boligtilsynet kan forlanges afhjulpne i medfør af § 11, enten fordi manglerne er uafhjælpelige, eller fordi udgifterne til en afhjælpning vil overstige de i § 11, stk. 2, angivne maksimums-